

CSILLAG SZÜLETIK!

Egy kiállításon találkoztam Somával. Téma-választása és alkotásainak lelkes magyarázata azonnal megragadott. Számos kérdésemre így összegezte válaszáat:

„Barta Soma vagyok. 1995. április 29-én születtem. A Németh László Gimnázium és Általános Iskola 9.c osztályában tanulok.

Második osztályos korom óta itt kerámiázok — Molnárné Marika nénihez jártam 4 évig, majd Mészárosné Katika néni tanított 2 évig — a Péczely Művészeti Iskola kihelyezett tagozatán. 2 éve egy *Művész-tanyán*, Pannonhalmi Zsuzsa tanárnőnél tanulok, akire felnézek.

A művészeti iskola minden évben szervezett kiállítást, ahol számos érdeklődő megnézhet az én munkáimat is. Sok rajzpályázaton részt vettem, de érdekel a fotózás és a filmezés is, Gaál Györgyi tanárnő szakkörébe járok. A múlt évben agyag-animációs filmet készítettem, amivel az országos diák filmfesztiválon szerepeltem. A fotóim is gyakran kerülnek falra a kiállításokon.

A harmadik közösség, ahol szeretek munkálkodni, az a Városi Diák Önkormányzat. Remek programokat szervezünk kicsiknek és nagyoknak. Felejthetetlen táborozásokon vettem részt velük.

2011. április 7-én nyílt a Hódmezővásárhelyi Művészeti, Oktatási és Kutatási Központban a legutóbbi kiállítás. A címe „CSIGÁK, SÁRKÁNYOK és EGYÉB”, itt jelentek meg a munkáim.

Gyerekkoromban sokszor piszkáltak, mert három *diszes* vagyok. Diszlexiás, diszgráfiás és diszkalkuliás is egyben, ezért sokszor nem szerettem suliba menni, de a kerámiára azt mondták, hogy megnyugtat és segít a tanulásban. Ez így lett. Azóta is csinálom, már 8 éve, és sok mindenben segít, rengeteg érdekeset tanultam Zsuzsa néninél is.

A Kőkénydombi Vénusz című munkámnak a története az, hogy másfél éve táborozni mentünk Zsuzsa tanárnővel. Két pesti régésznővel voltunk régészkedni azon a tanyán, ahol a Kőkénydombi Vénuszt találták. Ott láttunk agyag cserépdarabokat és megállapítottuk, hogy milyen régiek. Az évvégi feladat az volt, hogy egy régi munkadarabot kellett megformálni. Mindenki azt választotta, amit akart.

Az én választásom a Kőkénydombi Vénuszra esett, mert tetszik nekem, és azon a tanyán voltam már, ahol találták, és tanultam róla a suliban is, sőt a világtörténelemben is szerepel! Külön időpontot rendelnek hozzá a föld történelmében, akkora emléke ez az emberiségnek. És ez a mi kis Hódmezővásárhelyünkről került elő! Ezért választottam.”

Tudni kell még róla, Ő nyerte meg a *Lucien Hervé emlékére* fotópályázatot is! Lehet, hogy egy új „kis csillag” kibontakozásának lehetünk tanúi?

Somának kellemes és egyben izgalmas alkotói légkört kívánunk, hogy tehetségét mesterei és szerettei segítségével kibontakoztathassa!

A „Kőkénydombi Vénusz” című alkotását a *Galéria* rovatunkban láthatják.

Benák Katalin

VOLT EGYSZER EGY CSAPAT

9-gazán különleges alkalom ismét együtt lenni ebben a tornacsarnokban, ahol megannyi alkalommal izzadtunk ötven-hatvan évvel ezelőtt, és most nem szégyellünk még egyszer tizen-nyolc évesek lenni.

Most tisztelettel adózunk sokaknak több szempontból is. Elsősorban megemlékezünk azokról, akik még előttünk voltak diákok és előbbre vitték a Hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnázium nevét. Itt kapták az alapvető tudásukat azok, akik később a társadalomnak és a nagyobb világnak is anynyit adtak az emberi alkotás szinte minden területén. Iskolánk több diákja lett a Magyar Tudományos Akadémia tagja, mások tiszteletbeli doktorátust kaptak neves külföldi egyetemektől. Tanáraink nemcsak tudást plántáltak belénk, de személyes példával tiszta emberiségre is buzdítottak bennünket. Természetesen az emberi test nemesítéséről is szó van. Ez a tornaterem a fejlődő test edzéseit is jelentette minden tanuló számára.

1946-ban egy fiatal tornatanár, Balogh Imre vette át iskolánkban a testnevelés tanítását. Elődjének és volt tanárának, a sokoldalú Banga Samunak méltó utódja lett. Mindenképpen meg kell említeni, hogy ebben a teremben edzett - Banga tanár úr irányítása alatt - a több nemzeti bajnokságot nyert tör- és kardcsapat. Balogh Imsi beindított egy új csapatsportot. Egyszerű vásárhelyi személyisége megnyerte a szülőket. A csapatszellem, az együttérzés és a baráti szálak kialakulása adott alkalmat arra, hogy minden csapattag kifejlessze adottságát szorgalma és képességei szerint.

Állnak: Osváth Béla, Balogh Imre tanárok, Bús Miklós, Kovács László, Klein József, Lázár Lajos, Lengyel Titusz, Szabó Lajos (mint vendég), Kenéz Imre, Lázár István.
Ülnek: Kovács Imre, Gabányi László, Bencze János.

(Forrás: 60 éves Vásárhelyi kosárlabda sportja.

Összeáll. Szabó Ernő és Elek András. Hódmezővásárhely, 2007. 11. oldal)